

(Псалтир, 27 - 28)

Друзі, перед тим, як ми продовжимо вивчати псалми Давида, ми коротко помолимося. Господи, поблагослови нас і зроби нас здібними сприйняти Твоє святе Слово і виконати його в нашому житті на славу Твою. Амінь.

Тепер ми будемо розглядати 27-й Псалом.

ПСАЛОМ 27

Це - глибоко духовний псалом, знайомий багатьом Божим людям. Як тільки ви прочитаєте перший вірш, ваше лице осяє згадка. Цей псалом природно ділиться на дві частини. Перші шість віршів говорять про те, як Бог потурбувався про обраних Своїх, підбадьорюючи їх і даючи їм упевненість. Решта псалма - це молитва-прохання про допомогу і зміцнення. Це - псалом не для благочестивих святош, але він має глибоке значення для багатьох сердець і життів. Це - молитва Давида, і вона розпочинається величною нотою:

"Господь - світло мое і спасіння мое: кого мені боятися? Господь - то твердиня мого життя, кого буду лякатися?"

/Пс.27:1/

Це - знову псалом "Він і я". "Господь - світло МОЄ і спасіння МОЄ". Він - святий Бог. Він - Той, Хто веде й направляє мене світлом Слова Свого. Пізніше Давид скаже: "Слово Твоє - світильник, то світло для стежки моєї" /Пс.119:105/

Він - "спасіння мое". Ці слова говорять про любов Божу, тому що саме завдяки Його любові ми отримали спасіння. Спасіння, звичайно, приходять до нас тільки через Ісуса Христа. "Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, віруючий у Нього, не загинув, але мав життя вічне". /Ів.3:16/ Неправильно казати: "Бог так любив світ, що спас його". Бог так любив світ, що потурбувався про спасіння для грішників. І ми можемо прийти до Нього, спираючись на це. Ми маємо спасіння тільки за однієї умови - як сказав Симон Петро: "Нема іншого імені під небом, даного людям, яким належало б спастися нам". Це - те саме спасіння, про яке говорить Давид: "Господь - світло мое і спасіння мое" - мое світло, мое спасіння.

"Господь - то твердиня мого життя". Бог не тільки дає нам життя - Він також дає нам сили, щоб жити на землі. Чи й для вас Він - світло вашого життя, той, хто любить вас і дає вам сили, друже мій?

"Кого буду лякатися?" Мартін Лютер сказав: "Той, хто з Богом - на боці більшості". Коли Кромвеля запитали, чому він нічого не боїться, він відповів: "Я зрозумів, що якщо ви

боїтеся Бога, вам більше нікого боятися".

"Коли будуть наближатись до мене злочинці, щоб жерти тіло моє, мої напасники, та мої вороги, - вони спотикнуться й попадають"

/Пс.27:2/

Можливо, Давид пригадує ті часи, коли він був у небезпеці. На початку свого життя він був хлопчиком - пастушком. Його життя часто було у небезпеці, коли йому доводилося захищати своїх овець від лева чи ведмедя. Звичайно, сьогодні ми не маємо, мабуть, такої можливості. Не знаю, як ви, а я не так часто зустрічаю левів та ведмедів. Коли ми і зустрічаємося, то вони знаходяться по той бік клітки. Але нашими вулицями ходять люди, нічим не гірші за левів та ведмедів, і багато хто ж них хоче проковтнути нас із вами. Є також і той старий лев, про якого сказано у 1 Пет.5:8: "Будьте тверезі, пильнуйте, бо противник ваш, диявол, ходить, як лев, що ричить і шукає, кого б пожерти".

"Коли проти мене розложиться табір, то серце моє не злякається, коли проти мене повстане війна, - навіть тоді я буду надіятись."

/Пс.27:3/

Давид покладався на Бога, і це саме велить нам Господь і сьогодні. Чи помітили ви, що після Свого воскресіння Господь наш Ісус Христос завжди починав Своє звернення до учнів словами "не бійтесь"? Ми з вами маємо воскреслого Спасителя. Часто до нас приходить страх. Я боюся висоти, і коди я лечу літаком, я говорю Господеві: "Ти зі мною. Я покладаюся на Тебе". Читаємо 4-й вірш:

"Одного я прошу в Господа, і буду жадати того, щоб я міг пробувати в Господньому домі всі дні свого життя, щоб я міг дивитись на красу Господню і в храмі Його пробувати!"

/Пс.27:4/

Це - глибокий вірш. Давид підсумував усе своє життя одним твердженням: "Одного я прошу в Господа". Так само говорив про своє життя і апостол Павло. Він сказав: "Забуваючи те, що позаду, я пориваюсь до того, що попереду. Прагну до мети, до почесі високого поклику Божого в Христі Ісусі".

/Филип.3:13,14/ Раджу вам сьогодні ж звести своє життя, настільки це можливо, до мінімуму, який можна записати на папері. Наше життя ускладнене непотрібними речами - відкиньте їх! Більшість свого життя я провів, як Марта на кухні. У неї було дуже багато справ. /Лук.10:40/ Відна Марта то бігла за глечиком, щоб щось у ньому зварити, то шукала сковорідку, щоб щось у ній підсмажити, то бігла за каструлею, щоб покласти в неї картоплю, а в цей час щось падало з кухонної шафи. Вона була просто у відчаї, намагаючись зробити все зразу. Для багатьох із нас життя стає

надто складним. Ми просто розгублюємося і не витримуємо щоденного тиску і стресів. Як це прекрасно - обмежити своє життя тільки тим, що справді важливо. Це - велике полегшення - звести своє життя до найменшого спільного знаменника.

Тепер зверніть увагу на те, що єдине, чого хотів Давид - це щоб "я міг пробувати в Господньому домі всі дні свого життя". Я не думаю, що Давид узяв свій спальний мішок до храму і оселився там. Але він хотів, щоб ковчег - місце зустрічі Бога з народом Його - був з ним у Єрусалимі. Він подолав велику відстань для того, щоб привезти цей ковчег до Єрусалиму і спорудив для нього скінію, яку пізніше замінили ретельно спланованим храмом. Чому? Таким чином Давид міг мати доступ до Бога. Це була найважливіша річ для Давида в його житті.

Ми маємо доступ до Бога через Христа, і цьому ми повинні радіти. Він дає нам змогу обмежити наше життя найпотрібнішим. Павло дає нам вісім переваг виправдання вірою у Рим.5:1-5. Друга зі згаданих Павлом переваг - це доступ до Бога: "...через Якого ми вірою отримали доступ до тієї благодаті, в якій стоїмо і хвалимося надією на славу Божу". Як це прекрасно - мати доступ до Бога!

Це - єдине, що було метою Давидового життя. "Одного я прошу в Господа, і буду жадати того, щоб я міг пробувати в Господньому домі всі дні свого життя, щоб я міг дивитись на красу Господню і в храмі Його пробувати!" В домі Божому був престол милосердя. Давид потребував милосердя Божого, і ми з вами також потребуємо його. В домі Божому був жертovníк, що символізував хрест Христа. Це давало Давидові доступ до Бога. Ми з вами можемо сьогодні наблизитись до Бога через Господа нашого Ісуса Христа. Ми маємо доступ до Його дивовижної благодаті. Яка це велика честь для нас - мати доступ до Бога! Не дивно, що цей псалом став таким чудовим благословенням для дітей Божих. Зверніть увагу на 5-й вірш:

"Бо в час неспокою Він заховає мене в скінії Своїй, сховає таємно мене в оселі Своїй; Він на скелю підійме мене."

/Пс.27:5/

Де було це "таємне місце" храму? Це було Святеє святих. Туди не міг зайти ніхто, крім первосвященика. Знаєте, що було там? Ковчег завіту. То була тільки скринька, оздоблена золотом, проте зверху на ній була вишукана кришка, яку Бог назвав престолом милосердя, бо на неї капала жертovníна кров. В наші дні завдяки тому, що Господь наш Ісус Христос пролив Свою кров, ми також маємо престол милосердя, до якого ми можемо піти. Там Він сховає нас. Яку чудову схованку ми маємо! 6-й вірш:

"І тоді піднесеться голова моя над ворогами моїми, що

оточують мене; і тоді я принесу жертви Господеві, і я буду радісно співати Йому хвалу".

/Пс.27:6/

Коли ми усвідомимо, як це прекрасно, що Він дав нам спасіння -у наших серцях також залунають пісні. І це спонукає Давида молитися:

"Почуй, Господи, голос мій, коли кличу до Тебе! Змилуйся наді мною і обізвись до мене."

/Пс.27:7/

Як бачимо, у тому таємному місці храму Давид знайшов милосердя. Бог і сьогодні дає нам можливість прийти до цього місця і отримати як дар милосердя Боже. Читаємо 8-й вірш:

"Від Тебе говорить серце моє: "Шукайте лиця Мого!" Господи, буду шукати лиця Твого!"

/Пс.27:8/

Давид чує цей заклик з уст Божих. Коли Бог сказав "шукай киця Мого", Давид відповів: "Я шукаю лиця Твого, Господи!" Друже мій, Бог хоче, щоб ви шукали Його. Як ви відповісте Йому? Це жахливо - жити поруч з людиною, яка не виявляє ніякої любові до вас. Шлюб - це не угода між чоловіком і жінкою, згідно з якою жінка отримує засоби для існування, а чоловік - безплатного кухаря. Шлюб - це любовні стосунки між двома людьми, і, якщо цього немає, то він - ніщо. Наші стосунки з Богом також повинні бути стосунками любові. Серце Давида відгукнулося на Божі слова "Я люблю тебе". Давид відповів: "Я теж Тебе люблю". Коли Бог сказав "Я хочу спілкуватися з тобою", Давид відповів: "Я теж цього хочу".

"Не відвертай від мене лиця Твого; не відкинь в гніві раба Твого; Ти допомагав мені, не кидай мене, і не залиш мене, Боже; спасіння мого".

/Пс.27:9/

Згрішивши, Давид побачив, що це означає - коли Бог ховає від тебе Своє обличчя. Він втратив спілкування з Богом. Він втратив радість. Але Давид молився: "Відроди в мені радість спасіння Твого". Наступний вірш часто розуміють неправильно.

"Коли б батько мій і мати моя залишили мене, то Ти, Господи, прийняв би мене".

/Пс.27:10/

Вчені часто неправильно трактували цей вірш. Навіть Деліцш припускає, що цей вірш написав хтось інший. Так говорять тому, що ні батько, ні мати Давида не зрікалися його. Але я гадаю, що Давид тут має на увазі інше. Він говорить не "коли мої батьки зреклися мене", а "навіть якби мої батьки зреклися мене". Я хотів би, щоб у новому перекладі Біблії цей факт також був прийнятий до уваги. Можливо, ваші батько й мати не зреклися вас, але навіть якби вони це зробили, Господь не зрадив би вас.

На жаль, багато батьків дозволяють, щоб вихованням їхніх дітей займалися різні організації, включаючи церкву. Навіть якщо ви - член істинно біблійної церкви, ваші діти є вашими. Саме ви повинні привести їх до Господа - не вчитель біблійної школи і не проповідник, з ви. Саме ви повинні приділяти їм якомога більше часу та уваги. 11-й вірш:

"Покажи мені дорогу Свою, Господи, і провадь мене стежкою рівною, щоб уникнути мені ворогів моїх".

/Пс.27:11/

Давид говорить: "Я хочу, щоб моє свідчення перед ворогами було добрим - адже вони будуть критикувати мене. Я хочу, щоб Ти піклувався про мене, Господи, і не дав мені сказати щось таке, що не прославляло б Тебе". 12-й вірш:

"Не віддавай мене на поталу ворогам моїм, бо облудні свідки повстали проти мене, і насильством палають".

/Пс.27:12/

Далі Давид каже:

"Але я вірю, що побачу милість Господню на землі живих".

/Пс.27:13/

Навіть у сучасному світі ви можете побачити милість Господню! Який Він чудовий!

"Надійся ж на Господа, будь мужній, нехай кріпиться серце твоє, і надійся на Господа".

/Пс.27:14/

Це заключні слова Давида із 14-го вірша 28-го Псалма. Сучасні віруючі часто мають проблеми з власним серцем. Ця хвороба називається слабкодухість, чи боягузливе серце. Всі ми трошки підвладні їй. Як нам вилікуватися? "Надійся ж на Господа, будь мужній, нехай кріпиться серце твоє". Господь дає мужність нашим серцям. Він - справжній знавець наших сердець!

ПСАЛОМ 28

Цей чудовий невеликий псалом - це крик Давидової душі. Давид - у скорботі. Це також є пророцтво про стан Ізраїлю під час великих скорбот. В цій молитві Давид просить Бога осудити його ворогів і прославляє Його за визволення, яке, він знає, прийде. Цей псалом насправді є ніби вступом до наступного псалму. Читаємо 1-й вірш:

"До Тебе кличу, Господи, Скеле моя, не відвертайся мовчки від мене, щоб коли будеш мовчати і цуратися мене, я не став би подібним до тих, що сходять у могилу."

/Пс.28:1/

Ізраїль знав про "Скелю". Мойсей сумував, бо Ізраїль зрікся цієї скелі - скелі спасіння. Скеля - це щось таке, на чому ми стоїмо. Вона дає нам тверду основу. Віруючий наших часів також знає про цю Скелю. Апостол Павло писав: "Бо

ніхто не може покласти іншої основи, крім покладеної, якою є Ісус Христос". /1 Кор.3:11/ 2-й вірш 28-го Псалма:

"Почуй голос благання мого, коли кличу до Тебе, коли підношу руки мої до святого храму Твого".

/Пс.28:2/

"Святий храм" - це престол милосердя, що знаходився у скинії. Милосердя, яке Христос дає нам з вами сьогодні - ось на що ми повинні спиратися сьогодні. 6-й вірш:

"Благословенний Господь, бо Він почув голос благання мого!"

/Пс.28:6/

Бог чує нашу молитву і відповідає на неї. Як результат цього, Давид далі говорить:

"Господь - сила моя і щит мій, серце моє надіялось на Нього, і Він допоміг мені; тому втішилось серце моє, і я прославив Його піснею моєю. Господь сила народу Свого, Він рятівна твердиня помазаника Свого. Спаси, Господи, народ Свій і благослови власність Твою, і паси їх, і піднось їх навіки!"

/Пс.28:7-9/

Бог є сила; Він могутній. Він - щит, що захищає нас. Він - сила і захист. Але ви можете запитати: "Чи є Він МОЄЮ силою і МОЇМ захистом?" Так, якщо серце ваше вірить у Нього. Якщо ви вірите в Бога, Він допоможе вам. Він почує ваші молитви і відповість на них.

Що трапляється, коли Він відповідає на ваші молитви? Ми вихваляємо Його піснями своїми. О, друже, давайте не будемо забувати дякувати Йому і вихваляти Його, коли Він відповідає на наші молитви!

Він - "рятівна твердиня помазаника Свого". "Помазаник" - це Месія, Христос, про Якого часто згадують псалми як про майбутнього Визволителя Ізраїлю.

Давид завершує свою молитву таким проханням: "Спаси народ Свій", чи, як сказано в іншому перекладі, "паси народ Свій". Помазаник - це їхній Пастир, Який "піднесе їх навіки", коли прийде. Це нагадує нам про написане Ісаєю: "Він отару Своєю буде пасти, як Пастир, раменом Своїм позбирає ягнята, і на лоні Своему носитиме їх, дійняків же провадити буде".

/Іс.40:11/

Ось такі чудові обітниці Господь дає всім тим, хто надіється на Нього. Нехай Господь благословить і вас, дорогі радіослухачі.

Ми продовжимо вивчення ці псалми в наших наступних радіопередачах. Слухайте нас, моліться за нас, пишіть нам ваші листи. До нових зустрічей в ефірі, дорогі друзі.